

Romeinen 7: 25: “Over verlangen en begeren”.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet van Sela

GK 174 Zo vriendelijk en veilig als het licht.

Gebed

Kinderen: Wat heb je aan de wet?

Psalm 119: 13

Lezen: Romeinen 7: 13-8: 11

GK 156

Tekst: Romeinen 7: 25

Preek

Psalm 131

Wet: 10 geboden/Romeinen 13: 8-10

GK 22

Gebed

Collecten

Opwekking 520 “Wees mijn verlangen”.

Zegen.

Voor de kinderen: Wat heb je aan de wet?

Wet aan Mozes.

Paradijs.

Spiegel.

Grendel.

Voor de bijbellezing.

We gaan een heel moeilijk stuk uit de brief van Paulus aan de Romeinen lezen.

Paulus kan soms moeilijk schrijven. Nu ook weer. Dat zult u wel merken.

Daarom even de kern: Paulus schrijft over de strijd in ieder mensenhart. De strijd met jezelf en met je zonden. Die strijd kende Paulus ook. Ook toen hij Christus kende. **Hij schrijft zelfs: “Wat ik verlang te doen, het goede, dat laat ik na; wat ik wil vermijden, het kwade, dat doe ik”.** Dia.

Stel je voor. Paulus! Die grote apostel!

Hij kent onze strijd ook zelf.

Het is dus niet zo, dat je als je Christus leert kennen, dat je dan in je hart van strijd naar vrede gaat.

De strijd blijft.

Maar dít is de grote verandering: voordat je Christus leerde kennen voerde je een strijd, die je niet kunt winnen. Als je Christus kent voer je een strijd, die je niet kunt verliezen. Dia.

En dát geeft vrede.

Dit is de kern.

Preek:

De schrijver CS Lewis heeft een bijzonder boek geschreven.

Dia.

De titel: “De grote scheiding”. Na de bijbel is dit mijn mooiste boek

In dit boek wil hij door een verhaal, een soort van “gelijkenis”, laten zien hoe diep het verschil is tussen de hemel en de hel.

Hij schrijft daarin over een groep mensen, die op een dag vanuit de hel een uitstapje mogen maken naar een mooi, paradijselijk gebied. Met groene grasvelden, , bloemen, vruchtbomen en rivieren. In de verte liggen bergen en achter die bergen ligt de hemel.

Dat groepje mensen, zijn natuurlijk overleden mensen. Ze hebben geen echt lichaam. Ze zijn een grijze schim. Af en toe komen er mensen uit de hemel, over de bergen heen, naar die mensen toe. ze gaan met die schimmen praten en proberen hen opnieuw te laten kiezen. Om nu het goede te kiezen en met hen mee te gaan naar het land achter de bergen. Het koninkrijk van God.

Op een gegeven moment komt er een sterke engel uit de hemel en die spreekt een man aan. Die man is niet meer dan een grijze schim.

Op zijn schouder zit een kleine hagedis.

En die hagedis fluistert hem van alles in het oor.

Kleine en grote begeerten.

Die schim vindt dat aan de ene kant heel grappig en lacht als die hagedis hem weer een smeugig voorstel doet. Aan de andere kant beseft die schim, dat het niet goed is en wil hij dat diertje liever kwijt. Maar, tegelijk kan hij er ook geen afstand van nemen.

En zo heeft de kleine hagedis die grijze schim in de greep met zijn gelispel.

Die sterke engel ziet dat.

Hij loopt naar de schim toe en vraagt: "Zal ik die hagedis doden?"

De schim schrikt.

Krabbelt terug.

"Doden? Ach, dat is toch wel erg radikaal", antwoordt hij, "ik zal het diertje vragen om te zwijgen". Maar het diertje begint even later toch weer in zijn oor te lispelen en geeft de schim zo warme verhalen.

De engel vraagt weer: "Zal ik het doden?"

Maar weer schrikt de schim: "Is er geen andere oplossing? En zult u mij ook niet doden als u dat hagedisje met uw vurige handen doodt?"

Het hagedisje zegt: "Pas op! Hij doet het hoor! En dan ben je mij kwijt!"

"Zal ik het doden?", vraagt de sterke engel weer.

Uiteindelijk zegt de grijze schim: "Ja, het is goed, doodt het dier!"

En dan grijpt die sterke engel met zijn vurige handen het hagedisje, doodt het en werpt het op de grond. Het kronkelt nog wat en sterft.

En dan gebeurt er iets wonderlijks: die kleine hagedis verandert langzaam in een mooi groot paard. Met sterke spieren. Golvende manen.

En ook die schim verandert: hij krijgt een echt lichaam. Groot en sterk. Gezond en mooi.

Hij bestijgt het paard en rijdt in volle galop over de velden, door de bergen naar het Koninkrijk van de Eeuwige.

Lewis bedoelt: die hagedis is de begeerte. En door die begeerte, blijven we een schim van hoe God ons bedoelt. Die hagedis, die slechte begeerte, kan ons in zijn greep houden, waardoor we niet kunnen bloeien. Alleen als die begeerte gedood wordt, worden we echt mens.

Thema-dia

Daar gaat de preek over.

Over verlangen en begeerte.

Dat woordje "verlangen" brengt ons in het paradijs. Want verlangen is een woordje uit het woordenboek van de liefde. Adam en Eva verlangden naar elkaar. God verlangde naar Adam en Eva en wandelde met hen in de avondkoelte.

Maar: op een dag kwam door de satan de zonde, de verleiding, het leven binnen.

Verlangen werd toen begeerte.

De begeerte om als God te zijn.

Met die ogen kijkt Eva naar de vrucht.

En begeerte maakt de liefde stuk. Want begeerte is op zichzelf gericht.

Begeerte maakt de band met God stuk. Begeerte baart wantrouwen.

Het maakt hun huwelijk stuk.

Verlangen wacht op de liefde van de ander. Begeerte wil de liefde bezitten.

De Here zegt tegen de vrouw: “Je zult je man begeren en hij zal over je heersen”. Dia.

Door de zonde, door het egoïsme, zal de man over de vrouw willen beschikken.

Als een bezit.

De vrijheid van de liefde en het liefdesspel sterft in de strikken van de begeerte.

Het natuurlijke verlangen van de vrouw naar de man verzandt door de zonde in begeerte: liefde wordt een strijd om zijn aandacht en bewondering.

Verlangen wordt begeren.

Miljoenen vrouwen en meisjes lijden wereldwijd onder begerlijke blikken, verkrachting en porno.

Dat zie je ook direkt na de zondeval.

In de wereld ten oosten van Eden.

Bij de eerste kinderen. Kaïn en Abel.

Broederliefde wordt broedermoord.

Het bloed vloeit over de aarde als eerste wrange vrucht van de begeerte. Van de jaloezie.

Even daarvoor had de Here God Kaïn daar al voor gewaarschuwd. Dia.

In Genesis 4 staat het zo: “De HEER vroeg Kaïn: ‘**waarom ben je zo kwaad, waarom kijk je zo donker? Handel je goed, dan kun je toch iedereen recht in de ogen kijken? Handel je slecht, dan ligt de zonde op de loer, begerig om jou in zijn greep te krijgen; maar jij moet sterker zijn dan zij.**”

Als een roofdier ligt de zonde op de loer. Begerig om jou in te pakken.

Het is het verhaal van de geschiedenis.

Voor de zondvloed: mannen leven van geweld. Nemen de meisjes die ze willen. Nemen bloedig wraak, als hun ego is aangetast. Voelen zich God.

Isis in de voortijd.

Zo begeert Israël later een koning.

David begeert Bathseba.

Judas begeert geld en macht.

Ananias en Saffira begeren aanzien.

En al die begeerte maakt zoveel stuk!

Zo kan de zonde, de begeerte, een bijrijder worden in je leven.

Dat zie je bijvoorbeeld in de rallysport. Dia.

Snelle auto's rijden grote afstanden door ruw terrein. Wie het snelste is, wordt winnaar.

Maar in zo'n rally zitten er altijd twee mannen voor in de auto. De een aan het stuur. De ander leest de kaart, let op de snelheid, de obstakels in de weg. Hij geeft de ander allerlei aanwijzingen.

Als die bijrijder verkeerde aanwijzingen geeft, ja, dan verdwaal je. Je komt vast te zitten in het zand.

De begeerte is als een bijrijder, die heel graag het stuur van je leven overneemt.

Als een hagedis, een slang, die je meeneemt in zijn onhaalbare fantasieën.

Thema-dia

In Romeinen 7 en 8 schrijft Paulus daarover.

Over begeerte.

Verlangen is mooi. Je mag verlangen naar liefde. Naar vriendschap en geluk. Naar gezondheid. Je mag er zelfs naar verlangen om president te worden van de Verenigde Staten van Amerika. Omdat je het land wilt dienen.

Begeren is willen bezitten. Jouw aanzien, je geld, je seks, wordt jouw afgod, die de levende God wegdrukt. Je gaat voor je eigen geluk, je eigen aanzien, vaak ten koste van anderen.

Paulus herkent dat in zijn eigen leven.

Hij heeft gemerkt, dat die begeerte zó sterk kan zijn, dat die je verblindt. Dat die het stuur in je leven overneemt. Dia.

Hij zegt zelfs: **“Wij weten, dat de wet het werk van de Geest is, maar door mijn natuur ben ik uitgeleverd aan de zonde. Wat ik doe, doorzie ik niet, want ik doe niet wat ik wil, ik doe juist wat ik haat.”**

Paulus verlangt ernaar om God te dienen en zijn goede geboden te volgen.

Maar in zijn hart ervaart hij elke dag de kracht van de begeerte, die hem verleidt om voor zijn eigen geluk te leven. Zijn aanzien.

Paulus ervaart een diepe strijd in zijn hart.

Stel je voor: dat zegt Paulus!

Zo'n grote en heilige apostel.

Een man, die zijn hele leven aan Jezus heeft gewijd. Die zulke mooie en diepe brieven over het geloof heeft geschreven. En juist hij zegt: “Ik doe niet wat ik wil, het goede, maar ik doe wat ik niet wil, het kwade”.

Hoe kan dat?

We leren iets heel belangrijks van Paulus.

We leren dat zelfs de allergrootsten in Gods Koninkrijk deze strijd in hun leven kennen.

Dat zelfs de allergrootsten kunnen vallen. Aan de buitenkant, voor de mensen, lijkt alles goed en vroom, maar van binnen zit de strijd. De zonde die als een roofdier op de loer ligt. Verlangens die begeerten willen worden. De bijrijder, die het stuur overneemt.

Zelfs mensen, die in onze ogen groot zijn in Gods koninkrijk, blijken net zo zwak te zijn als wij.

Denk aan Noach, David, Petrus, Judas....Paulus.

Sterker: juist omdat Paulus in het licht van Jezus wil leven, ziet hij die donkere kant in zijn leven zo scherp. Juist omdat hij Gods geboden zo goed kent en liefheeft, kent hij zichzelf zo goed.

Hoe dichterbij het licht, hoe meer je de donkere kant van jezelf ziet.

Als je aan Willem Holleeder zou vragen of hij een slecht mens is, dan zou hij zeggen: ‘nee’. Mijn vader was slecht, mijn zussen, de mensen..... Hij wil zichzelf schoonpraten. Zijn gezicht redden.

Als je dat aan Paus Franciskus zou vragen, ‘ben je een slecht mens?’, dan zou hij zeggen ‘ja’.

Omdat hij eerlijk in zijn eigen hart durft te kijken. Hij hoeft zichzelf niet schoon te praten. Hij kent Christus, die hem schoon zal maken. Hij geeft ons een nieuw gezicht.

Holleeder voert een strijd, die hij niet kan winnen. Franciskus een strijd, die hij niet kan verliezen.

Het verschil is Christus.

Thema-dia.

Zo kijkt Paulus ook terug op zijn leven.

Wat was zijn verlangen?

Zijn verlangen was dit: zich aan de wet houden. Om al Gods geboden te doen. Hij wilde goed zijn.

Soms zet hij op een rij wat hij allemaal deed: hij was een kind van Abraham, besneden, hij hield zich aan alle geboden uit de Thora, hij was Schriftgeleerde en een bekend Farizeeër. Hij vastte vaak en gaf veel geld in de offerkist bij de tempel.

Zijn verlangen was altijd: de wet gehoorzamen.

Maar: dat verlangen is toch niet slecht?

Nee, natuurlijk niet.

Gods wet is goed en het is heel mooi, als je zijn geboden wilt doen. Niets mis mee.

Alleen: in Paulus' leven was de wet voor hem een middel geworden om aanzien bij de mensen te krijgen. Paulus was trots geworden. Zoals veel Farizeeën trots waren en neerkeken op mensen, die niet zo goed waren als hij.

Zijn verlangen om alle geboden van de Thora te onderhouden was veranderd in een begeerte om zijn gezicht te redden. Zichzelf te redden. Om aanzien te krijgen: ‘ik, Paulus, doe alles goed!’.

Hij ging zelfs zo ver in zijn begeerte naar aanzien en macht, dat hij de volgelingen van die godslasteraar Jezus gingen vervolgen. Zijn ster steeg.
Wat leek Paulus goed! Hij was een winnaar!
Aan de buitenkant.

En dan ontmoet hij Jezus.

Hij is dan net met een troep soldaten op weg naar Damascus om wat gehate volgelingen van die Jezus op te pakken. Paulus zou wel even korte metten maken met die dwazen.

En dan verschijnt Jezus aan hem in een oogverblindend licht.

Hij vraagt alleen maar: "Saul, Saul, waarom vervolg je mij?".

Opeens ziet Paulus dat Jezus leeft!

De man die aan een kruis stierf is écht opgestaan uit de dood. Hij is de Zoon van God!

Het licht was zo fel, dat het Paulus verblindt.

De komende tijd kan hij alleen nog maar in zijn eigen hart kijken.

En wat ziet hij: trots, begeerte naar aanzien, domheid, buitenkant.

Deze begeerte was altijd de bijrijder geweest in zijn leven en had het stuur zelfs overgenomen.

Hij is blind, maar eindelijk gaan zijn ogen open voor de werkelijke bedoeling van de geboden van

God: de geboden willen jou beschermen tegen het kwaad. Ze willen een spiegel zijn, waardoor je je eigen hart leert kennen.

Daarom haalt Paulus het tiende gebod er apart uit.

In vers 7 zegt hij: "Ik zou niet weten wat begeerte was als de wet niet zei 'Zet je zinnen niet op wat van een ander is'. Je mag wel verlangen, maar je mag niet begeren.

Want van de eerste negen geboden kun je nog denken, dat je die kunt houden.

Ik dien de ware God, maak geen afgodsbeelden, steel niet, pleeg geen moord, ik houd de sabbat, ik pleeg geen overspel.....

Nou, dat doe ik allemaal.

Dus ik ben goed!

Totdat je bij het tiende gebod komt.

Die zegt, dat je de zonde in je hart niet eens mag begeren.

Zoals Jezus later in de Bergrede zegt: 'Je pleegt misschien geen overspel, maar als je al naar een vrouw kijkt om haar te begeren, te bezitten, dan heb je al overspel gespeeld!'

Je hebt nooit een moord gepleegd, maar als je in je hart al een hekel aan iemand hebt, begeert om die ander te mijden of zelfs eens goed te beschadigen, dan heb je in je hart al een moord gepleegd en de goede wet van God overtreden".

Opeens ziet Paulus door het licht van Christus de donkere kant in zichzelf. Zijn ware ik. De begeerte om het zelf te doen. Begeerte naar aanzien. En hij beseft, dat hij van binnen dood is: "Ik ellendig mens!". Al die tijd zat de bijrijder, dat hagedisje, achter het stuur, die hem de weg van de trots en het egoïsme op had geleid. Begeerte naar aanzien.

Hij voerde al die tijd een strijd, die hij niet kon winnen.

Hij was veel zwakker dan hij dacht.

Hij viel van zijn paard én van zijn voetstuk.

thema-dia.

Wij kennen die strijd ook.

De strijd in je hart. Strijd tegen begeerten.

Je mag verlangen naar geld en een mooi huis. Maar als dat een begeerte wordt, als die de armoede en leegheid in je hart moeten vullen, ja, dat wordt verlangen begeerte.

Je mag verlangen naar liefde en seksualiteit. Maar als seks de kilte of de eenzaamheid in je hart moet gaan opvullen, als liefde en genot van elkaar wordt losgemaakt, ja, dan wordt verlangen begeerte.

Dan neemt seks het stuur in je leven over. Dan vallen er slachtoffers.

Je mag verlangen naar een goede positie, een mooie plek in de kerk. Heel mooi als je oudste wilt worden. Maar als het alleen maar om aanzien gaat, dan wordt een mooi verlangen een trieste begeerte.

Je mag ernaar verlangen, dat het goed gaat in je gezin. Dat je kinderen een goede opleiding volgen, Christus kennen, naar de kerk gaan, er verzorgd uitzien. Een mooi verlangen.

Maar als jouw kinderen er alleen voor jou zijn, voor jou aanzien, als het vooral naar de buitenkant in je gezin allemaal goed moet lijken, dan wordt een mooi verlangen een verlammeende begeerte.

Een begeerte, die de vrijheid van je kinderen kan verstikken.

Onze tijd kent heel veel bijrijders en hagedissen.

En ze komen op ons af en op onze kinderen. Via de media. Televisie. Internet. Vriendengroepen. Verleidingen op het gebied van seks, alcohol, erbij horen.

Je ziet hoe kerken zuchten onder de druk van kwaad en verleidingen.

Hoe jongeren de weg kwijt raken.

Een enorme stroom.

Het is een strijd, die we niet kunnen winnen.

Niet alleen.

Alleen vechten tegen je begeerten is een strijd die je niet kunt winnen.

Dia.

Als je Christus kent voer je een strijd die je niet kunt verliezen.

En dat is waar Paulus ons wil brengen.

Want je bent niet alleen!

Paulus heeft Jezus leren kennen.

En Jezus gaf hem een andere bijrijder: de Heilige Geest!

Of beter: door de heilige Geest komt Jezus zelf naast je zitten in je leven.

Nee, je moet zelf sturen. Je moet zelf keuzes maken. Je bent vrij.

Maar hij gaat je helpen.

Hij spreekt je aan. Geeft raad. Overstelt je met zijn liefde.

Door Jezus weet je, dat je je zelf niet hoeft te redden door alle geboden te houden. Dat heeft Hij voor jou gedaan. Je hoeft jezelf niet te rechtvaardigen, hij maakt jou rechtvaardig voor God. Hij redt jouw gezicht. Hij opent je ogen voor die donkere kant in jezelf. Voor die 'eigen natuur'. Niet om je te kleineren, maar om je daarvan te verlossen! Zodat je andere keuzes gaat maken. Vrij wordt. Vruchten gaat dragen van liefde en gastvrijheid, vergevingsgezindheid, barmhartigheid.

Een leven vol goede werken.

Je wordt een kind van God en leven vanuit de vrede met hem.

Jezus wil dat hagedisje op je schouder doden, zodat je een mooi en liefdevol mens wordt. Niet die grijze schim, die alleen voor eigen genot leeft, maar een mooie, gezonde, bloeiende man of vrouw getooid met de kroon van naastenliefde.

En je gaat vechten tegen die donkere kant in je hart.

Als je met Christus gaat leven, ga je dus niet van en leven vol strijd naar een leven vol vrede.

Er komt een nieuwe strijd.

Maar het is dankzij Christus een strijd, die je niet kunt verliezen. Want hij heeft alles al voor jou gewonnen.

Je bent niet alleen!

Want kijk eens om je heen!

Allemaal broers en zussen, die met je meeknoken. Voor je bidden. Met je zingen.

Met wie je je strijd ook kunt delen.

Met wie je open kunt zijn. Want zij weten allang wat er in je omgaat.

Ze kennen hun eigen hart.

Dat is de kracht van een kerk, van een gemeente.
Daarom is de wet zo goed: die wijst ons allemaal de weg.

We gaan volgende week avondmaal vieren.

En weet u wat we gaan vieren?

Dat we niet alleen zijn.

We hebben een herder, die ons kent en van ons houdt. Hij gaf zijn leven voor ons.

We gaan vieren, dat we elkaar hebben. Dat we open mogen zijn. Dat we elkaar mogen steunen.

Met elkaar mogen bidden en zingen.

We gaan avondmaal vieren.

Ook in deze moeilijke maanden.

Omdat we niet alleen zijn.

Omdat we dankzij Jezus een strijd voeren, die we niet kunnen verliezen.

Amen.